विन्द्त''भाग ॰ ६। २ ॥ २१ | का ग्रेत्र ५ सत्व के तुसूते धर्म केत्रः स्तक्तात् सत्यकेतरजायत । धृचकेतः समस्पात् भाग थ। १७। भृत्युक्तस्य ६ प्रत्रभेदे च पृत्युक्तः सत्य (द्रपद्शः) भृडकेत्वः ततातः इरिवं १२ वर् भृष्ट केत्रश्रीकतानः काधिराकच नीर्यवान् गीता ।

भ्रष्ट्यास पु॰द्र्पदक्ष प्रमोदं तद्रसिक्या 'त्रवैव पृष्ट-ट्युक्तोऽपि साचार्यमस्युतिः । वैताने कर्षि तात ! यावकात् समजायत। वीरो ब्रोखिवनाशाय धतुरादाय वीया वान्" भा•खा•६१ख•। "द्रोणानकमक् प्रतं सभेय युधि दुर्जयम्। तत्कर्म कुर मे याज ! वितरास्यर्द-भूनाम् । तथेत्युक्षा त तं याको यान्धार्थेनपकस्ययन् । गुर्वेध इति चाकामसुपयाञ्चनचोदयत्। बाबो द्रोष विनायाय प्रतिलची तथा च सः। ततस्य नरेम्ट्रस् उपयालो महातपाः। आचन्द्री कर्म वैतानं तदा प्रमाय वै । य च प्रमो महावीयौ महातेजा महाबचः। इष्रते यहिथी राजन् । भविता ते तथा-विधः । भरद्वाजस्य इन्तारं सोऽभिसन्त्राय भूपतिः । बाजली तत्तथा सर्वे द्र्पदः अमेसिद्वये । याजस्तु इत-निद्यानी देशीमात्तापयत्तदा । मैंकि मां राति! प्रवित! मियुनं लाहपस्थितम् । रातुप्रवाच । अविद्यां सखं ब्रह्म तृ ! दिव्यान् गन्धान् विभिन्ते च । सतार्थे नीपनव्याऽिष तिष्ठ याज ! मलप्रिय ! । याज छवाच । याजेन ऋषितं इव्यक्षपयाजाभिमन्त्रितम्। द्यं कामं न सन्द्ध्यात्मा त्वं विमें इ तिष्ठ वा । ब्राह्मण ख्वाच । एवस्क्वा त याजेन इते इविधि सत्कते । उत्तस्यौ पावकात् त-सात् कुमारो देवसिनाः। ज्वाकावणी घोरह्यः किरोटी वर्भ चोत्तमम्। विश्वत् सखड्गः सगरो धतुद्रान्विनद्रकुडः। तथैत्युवाच तं याजो राज्ञः पियचिकीर्षया । तयोच नामनी चक्रादिजाः सं-प्रामानमाः । पृष्टवादितभृष्णुतादुद्यसाद्यासभाग-

दिष । धृष्टयुद्धः कुमारी ऽयं द्रुपद्स भविति भ्रष्टर्य प्रत्यपभेदे "व्यवनो जनकवेव तथा भृष्टरधी ऋषः" भा॰चतु १६्९ंच० नानाटपोन्नी। पृष्टि पु॰ धृष-क्तिच्। हिरगयकिषयोज्ये उद्य हिरगया-

चासुरस्य प्रतमेरे "हिरय्यक्षिप्रभातिः संपरेतस्य दुः चितः । जला कटोदकादीनि भालपुतानसास्वयम्। गक्ति यंवरं पृष्टिं भूतसनायनं टकस्' भा०० । २।१६ २मगल्भे तिः। "मृहिरिष यन्।।।७ "हे छपनेष ! तः।

प्रयान प॰ वेदस्तमसुवंश्री ऋपमेरे "धृथा कशामरीयय

द्यक्षत्रचेति ते लयः" इरिवं॰ १वा॰ तहं योक्ती

धुण्योजस् प्रकार्तवीर्यस्थलभेदे न्यूर्यनम् न्यूर्य पृण्योजाः

धृषाु य राजन् ! सुमितरेव च" इरिवं ७ छ । वैवस्तत मनोः ६प्रमधेरे प्र॰ तदं योपक्रमे "इच्लानुचैव नाभागो भृष्णुः श्रयोतिरेव च इरिवं १ अ। सालत-वंग्राज्ञज्ञरसते अखपमेरे "जुज्जरस सतो ध्रमा ध्रमासु तनयस्तया' इरिवं १८ छ। दिपतामइएलकाव-सुतभे हे "पिताम इस्वपत्यं वै कविं जुदा इ तत्त्ववित्। तदा स वाइणः व्यातो ध्याः प्रसवक्षम्ततः । ब्रह्मणसु कनेः प्रता वादणाको छटाकृताः । खष्टी प्रधवजे-र्युक्ता स्थेर्वभावदः स्माः। कवः काव्यय भृषाुच वृद्धिमात्रगनास्तथा। भरत्य विरञ्जाचेव बायी चोयच धर्मवित् । खटी कविस्ताद्येते स्वेमेभिर्कग-क्ततम्" भा बातु दर्बः । वेदे सुपां स्वाने वाच ''प्रचृत्वा नमति वस्तो सन्धः' ऋ । । १।। ४ पृत्वा या मृत्याुः" भा॰ "भाजनयौ यन्ति भृत्याुवा" मार्पा!।।पा ''धृषणुया धृष्णवः" भा॰।

भृष्णि पु॰ धृष-वा॰ नि । विरचे समरः। धुपा ति वृष-का । १५ टे श्रमत्मे तिका १ क ब्रायां पु॰ यब्द्भ । ४६० भेरे पु॰ "नमस खायुधायानातताय पु॰ चावे" यज् १६।१४ "धुमावे धर्मचारीसर्द्र इन्तु

प्रगत्नभाव" वेटदी। सार्वाचमनीः प्रमभेहे प्र•

"बावर्णस मनोः प्रताः" रत्य पक्रमे "चरिक्तरार्थी

परिकीयोङ्गारेव काला भी १६। शह [रम्मा भृत्या पु॰ बात्वतवंत्रीत्र भनवानपुत्रभेदि क्रधनमञ्दे २१०४ए॰ भृषाज् ति । ध्रम-नजिल् । १ पृष्टे १ प्रगत्मे १ निर्वेच्ये समरः।

घृ टिर्सि प्रगत्भोऽसि । तीव्राक्ताराणानितस्ततश्वास्त मापकताद्य पागन्यम् वद्दी श्यतिये उपवेषक्षे पान-भेदे पु॰ खपनेषमञ्दे १६३ प्रते द्याम् । यत्तपालीपकाने "धृणी शतसाने" कात्या शी॰ २६।२।१९ ^{(६}घृणी छय-नेशी खौदम्बरी तम एकं रक्षतशतमानं दितीयं सुवर्णः यतमानमिति" कर्कः "धृष्टिरशीसपनेपनादाय" कात्या. श्री १२। १। २६ पंचायशाखायाः मृबदेशे व्यदः काडभाग उपवेषः" कर्तः । पद्माश्याखाया द्रति यञ्चविशेषे 'धामान्यतस्तु यौदम्बर इति पूर्वौपरमीमांसा। धृष्टि-रसीति मन्त्रे योपादीयमानलात् उपवेषस्य धृष्टिलमि-त्या घरेन "पृष्टी यतमाने" रत्यु क्रम् । "धृष्टिभ्यां भद्मना